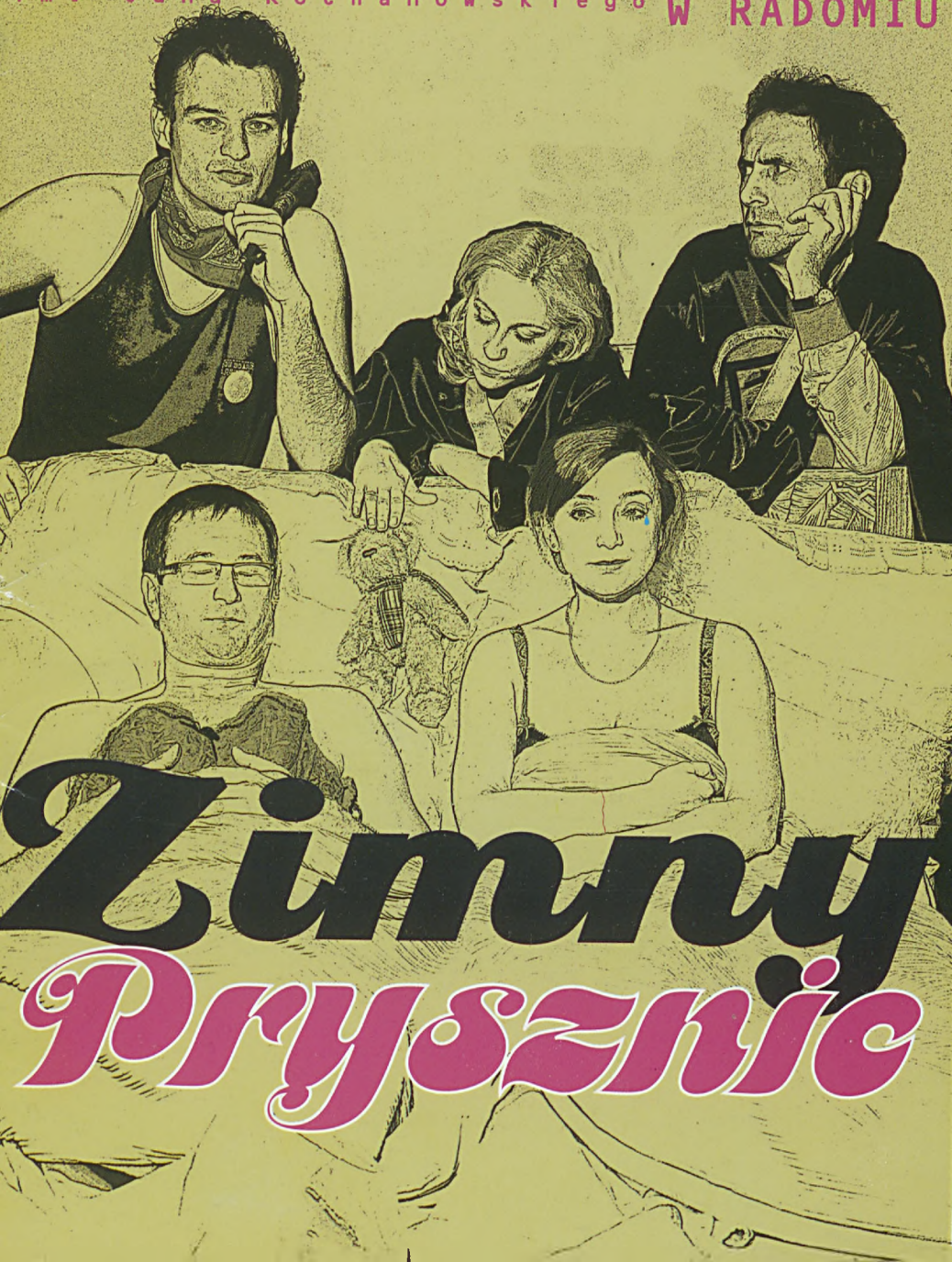

TEATR POWSZECHNY
im. Jana Kochanowskiego w RADOMIU

Jimmy
Prysznic

Fred Apke

Zimny prysznic

(Kalte Duschen)

Tragifarsa małżeńska

Przekład

MARTA KLUBOWICZ

Reżyseria

FRED APKE

Scenografia

WOJCIECH STEFANIAK

Kostiumy

HANNA SIBILSKI

Obsada

PAULA VAN DEN MOST – MARTA KLUBOWICZ

CLEMENS – PIOTR CYRWUS

PETRA MEIER – EWA TROCHIM

KLAUS MEIER – JAROSŁAW RABENDA

MIKKA – MARCIN ROJ

W spektaklu wykorzystano następujące utwory muzyczne:

RENATA PRZEMEK – „BABĘ ZESŁAŁ BÓG”, „AŻ PO GRÓB”, MAREK DYJAK – „ZGODA NA ANTYPODACH”,

MARIE LAFORET – „VIENS, VIENS”

PRAPREMIERA POLSKA

12 września 2008 r. (Teatr Powszechny w Radomiu)

19 września 2008 r. (Teatr Komedia w Warszawie)

Spektakl zrealizowany w koprodukcji z Teatrem Komedia w Warszawie

Czego najbardziej brakuje do szczęścia specjalistce od rozwiązywania małżeńskich problemów? Jak w powiedzeniu o szewcu, który chodzi w podartych butach, oczywiście... udanego małżeństwa.

Paula, gwiazda prowadząca w telewizji popularny program o terapii małżeńskiej, uchodzi za żywą reklamę skuteczności swego poradnictwa. Nikt nie wie, że jej małżeństwo legło w gruzach i „idealna” para od jakiegoś czasu jest w separacji.

Paula i jej mąż Clemens odbywają właśnie ostatnią wspólną podróż, żeby sprzedać letni dom w Hiszpanii i uregulować sprawy majątkowe. Po długim i ciężkim dniu spędzonym w drodze, zatrzymują się na nocleg w przydrożnym hotelu, w którym – jak się okazuje – trwa remont. Pozbawieni możliwości wyboru małżonkowie wynajmują jedyny wolny pokój, w którym jak na złość jest tylko małżeńskie łóżko a w łazience wyłącznie gorąca woda.

Nic dziwnego, że atmosfera szybko się zagęszcza: sfrustrowani swoją wzajemną obecnością małżonkowie zaczynają się kłócić i - nie kryjąc rozgoryczenia - wylewają na siebie wszystkie nagromadzone przez lata żale. Kiedy wreszcie kładą się spać, w pokoju pojawiają się niespodziewani goście...

Rozpoczyna się plątanina następujących po sobie w błyskawicznym tempie zabawnych, tragicznych i nieprzewidywalnych sytuacji.

Kim są nieproszeni goście? Jak zakończy się ta osobliwa upalna noc? Czym grozi tłumienie emocji i skrywanie uczuć? Czy istnieje skuteczna terapia pozwalająca na zamianę małżeńskiego kieratu w szczęśliwy związek dwojga ludzi? I czy w pokoju z gorącą wodą pojawi się w końcu zimny prysznic?

„Zimny prysznic” to błyskotliwa i dowcipna komedia zawierająca wiele trafnych obserwacji i cennej wiedzy na temat instytucji małżeństwa. Dowiedcie się z niej Państwo, m.in. dlaczego zdecydowanie nie zaleca się wozić ze sobą w walizkach podczas podróży z żoną (i jaki ma to wpływ na jej samopoczucie), jak nie należy prowadzić telefonicznych rozmów z kochanką, dlaczego nie powinno się uwodzić personelu hotelowego i na czym polega małżeńska sielanka telefonistki i pirotechnika.

Nie znajdziecie tu Państwo stuprocentowych patentów na rozwiązywanie małżeńskich kryzysów, ale jesteśmy przekonani, że bez względu na temperaturę otoczenia (i temperaturę w Państwa związkach) ten „Zimny prysznic” przyda się każdemu z Was. Nie tylko parom z długoletnim stażem.

Serdecznie zapraszamy i życzymy dobrej zabawy!

Fred Apke

Dramatopisarza, scenarzysty, aktora i reżysera. Urodzony w 1959 roku. Ukończył szkołę aktorską w Berlinie, następnie występował na wielu scenach niemieckich. Od 1987 r. pracował w norweskiej telewizji jako scenarzysta i aktor – reżyserował zarówno w telewizji, jak i w norweskich teatrach.

W 1989 w Blaek Box Theater w Oslo duży sukces odniosła debiutancka sztuka Freda Apke „Z powodu choroby zamknięte”. W roku 1991 powrócił do Niemiec, gdzie działał jako aktor i reżyserował, m.in. w Kampnagelfabrik Hamburg, Staatheater Fürth, Staatheater Herford, Deutsches Theater Berlin – Szekspira, Goethego, Nestroya, Moliera, Ibsena, Strindberga, Enquista. Tłumaczył też z norweskiego i szwedzkiego, przede wszystkim sztuki Ibsena i Strindberga.

W 1987 r. otrzymał nagrodę Różnocy Westfalii za sztukę „Szkłane oczy”. „Die Welt” uznała jego tragikomedie „Winył”, wystawioną przez berlińską grupę teatralną Kerkhoff za najlepszy portret generacji niemieckich trzydziścioletników schyłku XX wieku.

W 2000 r. Fred Apke otrzymał nagrodę aktorską za współczesną rolę komediową na festiwalu Bawarskie Dni Teatralne. Nota bene - jak wspomina nie bez rozbawienia - było to przygotowane w kilka dni zastępstwo. W 3 lata później został nominowany do prestiżowej nagrody za najlepszy scenariusz filmowy sezonu, którego produkcja rozpoczyna się właśnie w Berlinie.

Zimny przysznio

Sztuki Freda Apke wystawiane były dotychczas w Niemczech, Anglii, Norwegii, na Ukrainie. W Polsce, w Bałtyckim Teatrze Dramatycznym, zrealizował własną adaptację „Fausta” z Martą Klubowicz w roli Mefistofelesa (inscenizacja pokazywana była również w Warszawie). Jego adaptacja „Cierpień młodego Wertera” Goethego - wcześniej grana już w Niemczech - w marcu 2005 została wystawiona w jednym z offowych teatrów na Broadway’u.

Zimny przysznio

W twórczości Freda Apke wyodrębnić można trzy nurty: przede wszystkim komediowy, momentami oscylujący ku grotesce, po wtóre - sztuki surrealistyczno-poetyckie, zawsze związane z muzyką (obecnie Apke pisze współczesne libretto operowe) i wreszcie pełne polotu i fantazji utwory dla dzieci, których chętnymi widzami bywają również dorośli. Jako reżysera natomiast interesuje go głównie klasyka, ale klasyka poddana próbie współczesności. Takie właśnie - pokazane we współczesnym klimacie i wśród dzisiejszych realiów - były jego inscenizacje „Fausta”, „Peer Gynta”, „Nory” i „Upiorów” Ibsena, molierowskiego „Mizantropa” i szekspirowskiego „Króla Jana”.

Kostiumograf, scenograf, charakteryzatorka, tłumacz. Pochodzi z Warszawy. Mieszka w Berlinie. Jest absolwentką Liceum Ogólnokształcącego im. Rejtana w Warszawie oraz Wolnego Uniwersytetu w Berlinie (Freie Universität Berlin), gdzie studiowała teatrologię, filmoznawstwo, historię sztuki, slawistykę oraz sztukę aranżacji ogrodów historycznych. Jest autorką kostiumów i charakteryzacji w kilkudziesięciu spektaklach i filmach kinowych i telewizyjnych. W wielu produkcjach dodatkowo brała udział jako tłumacz. Ma także w dorobku wiele charakterystycznych epizodów aktorskich. Wśród reżyserów, z którymi pracowała, specjalnie wyróżnia Freda Apke, z którym spotkała się po raz pierwszy w 1997 roku przy projekcie teatralno-filmowym „Balans” oraz Larsa Voighta (Szwecja), Michaela Kliera (Niemcy) i Walerego Niekrasowa, z którym pracowała przy realizacji „Wielkiej Gali Baletowej” oraz „Czarodziejskiego Świata Baletu”. Współpracowała z wieloma wybitnymi niemieckimi i polskimi operatorami (Edward Kłosiński, Krzysztof Ptak) oraz aktorami, m.in. z Krystyną Jandą i ErlanDEM Josefsonem („Belladonna”, reż. P. Keglevic), Martą Klubowicz („Wszędzie dobrze, gdzie nas nie ma”, reż. M. Klier), Danielem Olbrychskim („Transatlantis”, reż. Ch. Wagner), a także z Mirosławem Baką, Zbigniewem Papisem, Danutą Kisiel i Henrykiem Biszą. Premiera „Zimnego prysznicza” jest jej szóstą w Polsce realizacją teatralną z Fredem Apke.

WOJCIECH STEFANIAK

URODZIŁ SIĘ W 1966 R W KALISZU. W 1991 UKOŃCZYŁ Z WYRÓŻNIENIEM AKADEMIE SZTUK PIĘKNYCH W WARSZAWIE, WYDZIAŁ WZORNICTWA PRZEMYSŁOWEGO I ZWYCIĘŻYŁ W KONKURSIE IM. Z. CZERMAŃSKIEGO NA NAJLEPSZY DYPLÓM ASP. STYPENDYSTA MINISTERSTWA KULTURY I SZTUKI. W ROKU 1995 SPĘDZIŁ KILKA MIESIĘCY W ARGENTYNIE, CO BYŁO NIE TYLKO POSZUKIWANIEM PRZYGODY, ALE I POGŁĘBIANIEM DOŚWIADCZEŃ ZAWODOWYCH. TAM ZAINTERESOWAŁ SIĘ SCENOGRAFIĄ, KTÓREJ DO DZIŚ POZOSTAJE WIERNY.

W CIĄGU OSTATNICH 13 LAT ZREALIZOWAŁ PONAD STO PROJEKTÓW TEATRALNYCH M.IN. W RODZINNYM KALISZU, POZNANIU, OLSZTYNIE, TORUNIU, ŁODZI, WARSZAWIE, KRAKOWIE, ZIELONEJ GÓRZE, BIAŁYMSTOKU, RZESZOWIE, SOSNOWCU, SZCZECINIE, SŁUPSKU, WROCŁAWIU, GDAŃSKU I GDYNI, RADOMIU. NA STAŁE WSPÓŁPRACUJE Z TEATREM KWADRAT I KOMEDIA W WARSZAWIE. PRACUJE Z NAJWYBITNIEJSZYMI REŻYSERAMI TEATRALNYMI I FILMOWYMI.

ZAJMUJE SIĘ RÓWNIEŻ OPRAWĄ PŁASTYCZNĄ KONCERTÓW I WYSTAW. LUBI PROJEKTY Z DZIEDZINY ARANŻACJI WNĘTRZ. WCIAŻ ZAJMUJE SIĘ SZTUKĄ SAKRALNĄ I GRAFIKĄ UŻYTKOWĄ.

W ROKU 2000 I 2003 OTRZYMAŁ NAGRODĘ PREZYDENTA MIASTA KALISZA ZA OSIĄGNIĘCIA W DZIEDZINIE TWÓRCZOŚCI ARTYSTYCZNEJ. W 2005 ZOSTAŁ WYRÓŻNIONY W XI OGÓLNOPOLSKIM KONKURSIE NA WYSTAWIENIE POLSKIEJ SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ NA STAŁE MIESZKA W KALISZU.

AKTORKA TEATRALNA, TELEWIZYJNA, FILMOWA. MIESZKA I PRACUJE W WARSZAWIE. ABSOLWENTKA PWST WE WROCŁAWIU. DEBIUTOWAŁA W TEATRZE POLSKIM WE WROCŁAWIU W „ŚMIERCI KOMANDORA” T. ŁUBIEŃSKIEGO W REŻYSERII EUGENIUSZA KORINA. W ROKU 1985 PODJĘŁA PRACĘ W TEATRZE POWSZECHNYM W WARSZAWIE, A PRZYJMOWAŁ JĄ SAM ZYGMUNT HÜBNER. PIERWSZYM SPEKTAKLEM AKTORKI W „POWSZECHNYM” BYŁ „BAAL” B. BRECHTA W REŻ. PIOTRA CIEŚLAKA, W KTÓRYM ZAGRAŁA OBOK ZBIGNIEWA ZAPASIEWICZA. DO NAJWIĘKSZYCH SWOICH PRZEŻYĆ TEATRALNYCH ZALICZA JEDNAK ROLĘ W „GARDEROBIANYM” R. HARWOODA W REŻYSERII ZYGMUNTA HÜBNERA. Z TEATRU POWSZECHNEGO ODESZŁA W ROKU 1991, BY WYJECHAĆ DO WIEDNIA NA STYPENDIUM MINISTERSTWA KULTURY I SZTUKI. W LATACH 1996-1998 BYŁA AKTORKĄ WROCŁAWSKIEGO TEATRU WSPÓŁCZESNEGO. GRAŁA RÓWNIŻ W OPOLU, KOSZALINIE, KRAKOWIE, CHORZOWIE ORAZ KILKU TEATRACH STOLICY.

DZIŚ WYSTĘPUJE M.IN. W „KURZE NA PLECACH” FREDA APKE (TEATR NA WOLI W WARSZAWIE), „KORONACJI” M. MODZELEWSKIEGO W REŻ. ŁUKASZA KOSA (LABORATORIUM DRAMATU).

MA W SWOIM DOROBKU KILKADZIESIĄT RÓL FILMOWYCH I TELEWIZYJNYCH. PAMIĘTAMY

Marta Klubowicz

JĄ JAKO AMELKĘ W „DZIEWCZĘTACH Z NOWOLIPEK”, PAULINĘ W „OCH, KAROL”, UNĘ W „PRZYŁĘBICACH I KAPTURACH”, EWĘ W „POGRANICZU W OGNIU”, JOANNĘ W „CAŁYM ZDANIU NIEBOSZCZYKA” CZY DOROTĘ

W „LABIRYNCIE”. MOŻEMY JĄ OGŁAĐAĆ W „CZUŁOŚCIACH I KŁAMSTWACH”, „PIERWSZEJ MIŁOŚCI”, „M JAK MIŁOŚĆ”, „PENSJONACIE POD RÓŻĄ” I „BIURZE KRYMINALNYM”.

AKTORSTWO TEATRALNE I FILMOWE TO NIE JEDYNE OBSZARY SZTUKI, KTÓRYMI SIĘ ZAJMUJE. MARTA KLUBOWICZ PISZE TAKŻE SCENARIUSZE TEATRALNE, JEST AUTORKĄ TRZECH TOMIKÓW POEZJI, TŁUMACZY Z NIEMIECKIEGO POEZJĘ ORAZ SZTUKI FREDA APKE. ZAJMUJE SIĘ RÓWNIŻ REŻYSERIĄ. PIERWSZY PROJEKT, ZWIĄZANY Z RODZINNĄ NYSĄ, NOSIŁ TYTUŁ „CZTERECH POETÓW Z JEDNEGO MIASTA” I ZNALAZŁ KONTYNUACJĘ W FORMIE AUDYCJI W OPOLSKIM RADIO. PÓŹNIEJ AKTORKA ZDECYDOWAŁA SIĘ NA REALIZACJĘ AUTORSKIEGO MONODRAMU POETYCKIEGO „KIEDY RANA...”, OPARTEGO NA WSPÓŁCZESNEJ POEZJI AUSTRIACKIEJ. KOLEJNE REALIZACJE „OCALIŁ MNIE WIERSZ” I „JESTEŚMY WIERSZAMI” POŚWIĘCIŁA TWÓRCZOŚCI ZMARŁEGO NIEDAWNO POETY JERZEGO KOZARZEWSKIEGO, PRAWNUKA Z BOCZNEJ LINII CYPRIANA KAMILA NORWIDA. „ZA STWORZENIE TEATRU JEDNEGO AKTORA I ODKRYWANIE TWÓRCÓW ZAPOMNIANYCH” ZOSTAŁA UHONOROWANA NAGRODĄ IM. WITOLDA HULEWICZA (2002). JEST HONOROWYM OBYWATELEM MIASTA NYSA.

Elżbieta Jankowska

Cyrus

AKTOR. POCHODZI Z WAKSMUNDA. W 1985 ROKU UKOŃCZYŁ KRAKOWSKĄ PWST I JESZCZE TEGO SAMEGO ROKU ZADEBIUTOWAŁ NA DESKACH TEATRU POLSKIEGO W WARSZAWIE, KIEROWANEGO PRZEZ KAZIMIERZA DEJMKA. POTEM WYSTĘPOWAŁ KOLEJNO W TEATRACH: JARACZA W ŁODZI (1986-1989) I STU W KRAKOWIE (1989-1992). OD 1992 R. JEST W ZESPOLE NARODOWEGO TEATRU STAREGO W KRAKOWIE, GDZIE GRAŁ M.IN. W SPEKTAKLACH JERZEGO JAROCKIEGO, TADEUSZA BRADECKIEGO, ANDRZEJA WAJDY, KRZYSZTOFA WARLIKOWSKIEGO, GRZEGORZA JARZYNY, MARKA FIEDORA, RUDOLFA ZIOŁY, MACIEJA WOJTYSZKI CZY KATARZYNY DESZCZ. MA W SWOIM DOROBKU GŁÓWNE I PIERWSZOPLANOWE ROLE TEATRALNE I W PRZEDSTAWIENIACH TEATRU TELEWIZJI.

Piotr

W TEATRZE TELEWIZJI ZADEBIUTOWAŁ W SPEKTAKLU „FERDYDURKE” (1985) W REŻYSERII MACIEJA WOJTYSZKI. PO TEJ ROLI POJAWIŁ SIĘ KOLEJNE. WKRÓTCE WYPATRYŁ GO KAZIMIERZ KUTZ, KTÓRY POWIERZYŁ MU ZAGRANIE GŁÓWNEGO BOHATERA WALKI W PRZEDSTAWIENIU „DO PIACHU”. ZA TĘ KREACJĘ, KTÓRĄ SAM AKTOR UWAŻA ZA JEDNĄ Z WAŻNIEJSZYCH W SWOIM DOROBKU, PIOTR CYRWUS OTRZYMAŁ NAGRODĘ PREZESA RADIOKOMITETU.

BYŁ WSPÓŁTWÓRCĄ (WSPÓLNIE Z W. ŚMIGASIEWICZEM) PROGRAMU TELEWIZYJNEGO „BLIŻEJ SZTUKI”. ZAGRAŁ W KILKUNASTU FILMACH, M.IN. W „CWALE” (1995) KRZYSZTOFA ZANUSSIEGO, „ŚMIERĆ JAK KROMKA CHLEBA” (1994) KAZIMIERZA KUTZA I „PANU TADEUSZU” (1999) ANDRZEJA WAJDY.

OD KILKU LAT PRÓBUJE SWOICH SIĘ W REŻYSERII. MA NA SWOIM KONCIE M.IN. SPEKTAKLE „ŁAWECZKA” I „MAŁY KSIĄDZ”. JEST TEŻ WSPÓŁTWÓRCĄ (WRAZ Z ŻONĄ MAJĄ BAREŁKOWSKĄ - RÓWNIŻ AKTORKĄ) KRAKOWSKIEGO TEATRU RAFAEL, GDZIE WSPÓLNIE PRZYGOTOWALI SPEKTAKL „KOBIEȚA MĘŻNA, CZYLI RZECZ O ŚWIĘTEJ JOANNIE BERETCIE MOLI”. OGROMNEJ POPULARNOŚCI I SYMPATII WIDZÓW PRZYSPORZYŁA MU GRANA OD 1997 ROKU ROLA RYSZARDA LUBICZA W TELENOWELI „KLAN”.

Elżbieta Jankowska

EWA TROCHIM

W 2006 r. ukończyła Akademię Teatralną w Warszawie - Wydział Sztuki Lalkarskiej w Białymstoku. Od tego roku jest aktorką Teatru Powszechnego w Radomiu, gdzie zadebiutowała rolą Ariela w "Burzy" Williama Shakespeare'a w reż. Krzysztofa Galosa. Podczas prób do spektaklu aktorka miała wypadek, w wyniku którego skrzyła kolano. Na premierze wystąpiła na wózku inwalidzkim (jako pierwsza w dziejach scenicznych tej postaci!). Jej kolejne role to: tytułowa postać w "Mojrze" Ch. Skrzyposzka w reż. Adama Sroki (2006), Dorymena w "Mieszczaninie szlachcicem" Moliera w reż. Krzysztofa Galosa, Ismena w "Siedmiu przeciw Tebom" na podstawie tekstów Ajschylosa, Eurypidesa i Sofoklesa w reż. Jacka Papisa (2006), Tancerka w "Śnie chłopca, który się zagubił" wg I. Bashevisa Singera w reż. Adama Sroki (2006), Cyrkówka, Marionetka Arlekin, Kijaszek w "Pinokiu" C. Collodiego w reż. Karoliny Szymczyk-Majchrzak (2007), Córka IIIa w "Wizycie starszej pani" F. Dürrenmatta w reż. Katarzyny Deszcz (2008), Anna

w "Prywatnej klinice" J. Chapmana i D. Freemana w reż. Jerzego Bończaka (2008). Wystąpiła także w znanych serialach telewizyjnych, takich jak: "M jak Miłość", "Klan", "Barwy szczęścia", "Faceci do wzięcia", "Na Wspólnej" oraz w filmie Konrada Aksinowicza "Zmiana".

Złoty przysiółek

JAROSŁAW RABENDA

ABSOLWENT WYDZIAŁU AKTORSKIEGO PWSFTVIT W ŁODZI. OD 1990 R. ROKU JEST AKTOREM TEATRU POWSZECHNEGO W RADOMIU, GDZIE ZADEBIUTOWAŁ ROLĄ FILIPA

W „DOŻYWCIOU” A. FREDRY W REŻYSERII MARII KANIEWSKIEJ.

W 1993 R. OTRZYMAŁ WYRÓŻNIENIE PODCZAS XIV PRZEGLĄDU PIOSENKI AKTORSKIEJ WE WROCŁAWIU. JEST JEDNYM Z ZAŁOŻYCIELI „KABARETU IM. ROMANA” Z RADOMIA ORAZ RADOMSKIEJ SCENY INICJATYW AKTORSKICH.

NA DESKACH TEATRU POWSZECHNEGO ZAGRAŁ KILKADZIESIĄT RÓL, W TYM WIELE GŁÓWNYCH I PIERWSZOPLANOWYCH. MA NA SWOIM KONCIE TAKŻE WYSTĘPY W ETIUDACH FILMOWYCH ORAZ W SERIALU TELEWIZYJNYM „PLEBANIA”. JEST JEDNYM Z NAJBARDZIEJ CENIONYCH I LUBIANYCH PRZEZ PUBLICZNOŚĆ RADOMSKICH AKTORÓW.

OBECNIE MOŻNA OGLĄDAĆ GO NA SCENIE W NASTĘPUJĄCYCH ROLACH: GORDON W „PRYWATNEJ KLINICE” J. CHAPMANA I D. FREEMANA W REŻ. JERZEGO BOŃCZAKA, PASTOR W „WIZYCIE STARSZEJ PANI” F. DÜRRENMATTA W REŻ. KATARZYNY DESZCZ, WOWA W „DAWAJ” M. BIELIŃSKIEGO W REŻ. JERZEGO WASIUCZYŃSKIEGO, JAN KOWALSKI W „MAYDAY” R. COONEY’A W REŻ. ANDRZEJA ZAORSKIEGO, BEN WEATHERSTAFF W „TAJEMNICZYM OGRODZIE” F. HODGSON BURNETT W REŻ. CEZAREGO DOMAGAŁY.

Złoty przysiółek

URODZONY W 1980 R. POCHODZI Z POZNANIA, GDZIE PRACOWAŁ JAKO MODEL I FOTOMODEL. ABSOLWENT WYDZIAŁU AKTORSKIEGO PWSFTVIT W ŁODZI (DYPLOM W 2004 R.). UKOŃCZYŁ TAKŻE WIELKOPOLSKĄ SZKOŁĘ RADIA, TELEWIZJI I FILMU W POZNANIU. SWOJE PIERWSZE KROKI W ZAWODZIE AKTORSKIM STAWIAŁ W STUDIU TEATRALNYM „PRÓBY”. BYŁ WSPÓŁZAŁOŻYCIELEM ZESPOŁU TANECZNEGO LOS DIABLO.

W LATACH 2005-2007 WYSTĘPOWAŁ W TEATRZE IM. JULIUSZA OSTERWY W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM. NA SCENIE ZADEBIUTOWAŁ TYTUŁOWĄ ROLĄ W „ROBERTO ZUCCO” B. KOLTESA W REŻ. WALDEMARA MATUSZEWSKIEGO. MA W TEATRALNYM DOROBKU M.IN. ROLE: KONRADA W „WYZWOLENIU” S. WYSPIAŃSKIEGO W REŻ. ANDRZEJA ROZHINA, TUZENBACHA W „TRZECH SIOSTRACH” WG A. CZECHOWA W REŻ. P. KOCANA ORAZ TYTUŁOWEGO KORDIANA W DRAMACIE J. SŁOWACKIEGO W REŻ. JANA SKOTNICKIEGO.

OD 1997 R. POJAWIA SIĘ NA SZKLANYM EKRANIE W SERIALACH I SITCOMACH, M.IN. W „KLANIE”, „M JAK MIŁOŚĆ”, „PLEBANII”, „NA WSPÓLNEJ”, „KRYMINALNYCH”, „PIERWSZEJ MIŁOŚCI”, „MAGDZIE M”, „NIANI” CZY „BARWACH SZCZĘŚCIA”. W 2007 R. ZAGRAŁ W FILMIE „RYS” STANISŁAWA TYMA POSTAĆ TRUTUTUTU. UCZESTNIK DRUGIEJ EDYCJI „GWIAZDY TAŃCZĄ NA LODZIE”. UWIELBIA TATRY I KASZUBY. ŚWIETNIE TAŃCZY, PŁYWA I FECHTUJE.

MARCIN RÓJ

ojciecRafal Borowicz

Zimny prąd

Dyrektor naczelny i artystyczny
ZBIGNIEW RYBKA

Plac Jagielloński 15, 26-600 Radom
www.teatr.radom.pl

Kasa biletowa czynna:
wtorek – sobota
w godz. 9.00 – 13.00 i 16.00 – 19.00
oraz w niedziele, w godz. 16.00 – 19.00.
przedsprzedaż biletów:
tel: 048 384 53 22
sms: 604 56 64 06
e-mail: bilety@teatr.radom.pl

Teatr Powszechny im. Jana Kochanowskiego
jest instytucją kultury Miasta Radomia.

rekord

"Jeszcze więcej kultury"
w każdy piątek o 17.10
zaprasza Tomasz Kądziała

Zimny przysznice

ZASTĘPCA DYREKTORA
Małgorzata Szwed

SEKRETARIAT, DZIAŁ PROMOCJI
Jolanta Korlub-Ogonkowska

KIEROWNIK ADMINISTRACYJNO-TECHNICZNY
Tadeusz Kobiałka

ZASTĘPCA KIEROWNIKA
TECHNICZNO-ADMINISTRACYJNEGO
Marek Zielonka

KIEROWNIK LITERACKI
Anna Kulpa

KIEROWNIK BIURA OBSŁUGI WIDZÓW
Jolanta Janus

BIURO OBSŁUGI WIDZÓW
Kinga Maszczyńska
Piotr Tomczyk
Aleksandra Bartkowiak

KASA BILETOWA
Agnieszka Augustyniak

KIEROWNIK WIDOWNI
Sabina Kamińska

GŁÓWNA KSIĘGOWA
Lidia Czerwińska

DZIAŁ KSIĘGOWOŚCI
Małgorzata Fiuk
Anna Klimas
Marzena Włoskowitz

DZIAŁ KADR
Agnieszka Pawłowska

DZIAŁ ADMINISTRACJI
Dorota Dużhabel
Wiesława Pietrasik

TRANSPORT I ZAOPATRZENIE
Zbigniew Wolszczak

ŚWIATŁO I DŹWIĘK
Dariusz Kowalczyk
Grzegorz Jarczyński
Wojciech Kępka
Henryk Paniec
Tomasz Świątkowski
Sylwester Krawczyk

BRYGADIER SCENY
Janusz Młynarczyk

MONTAŻYŚCI SCENY
Waldemar Onlega

Artur Fajdek
Dariusz Skrzynecki
Bogdan Zawistowski

REKWIZYTOR
Tadeusz Maciąg

GARDEROBIANE
Halina Młynarczyk
Grażyna Owczarek

CHARAKTERYZATORNIA
Bogumiła Ciecieląg
Maria Opozda
Karolina Szatańska

PRACOWNIA KRAWIECKA
Jerzy Oracz
Anna Wilk

STOLARNIA
Tadeusz Fajdek
Paweł Skóra

Wojciech Weryk
Monika Borysiewicz

PRACOWNIA ŚLUSARSKA
Roman Kucharczyk
Bogusław Stajniak

PRALNIA, FARBARNIA
Krystyna Szostek

SEKCJA GOSPODARCZA
Wiesława Kasprzyk
Grażyna Kozera
Jadwiga Kustra
Marianna Małek
Marzena Słupek
Barbara Sokołowska
Barbara Wróbel
Andrzej Frączek
Zenon Gregorczyk
Henryk Kamusiński
Paweł Kwiatkowski
Grzegorz Rdzanek
Marian Sptawiec

SPECJALISTA BHP
Andrzej Mackiewicz

SPECJALISTA DS. BEZPIECZEŃSTWA TECHNICZNEGO
Ryszard Mieszalski

REDAKCJA PROGRAMU: ANNA KULPA
OPRACOWANIE GRAFICZNE: JUSTYNA CZERNIAKOWSKA
ZDJĘCIA: KAMIL STRUZIŃSKI

Zimny przysznice

